

NUMĂRUL 10 BANĂ

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIECĂREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una 'naltă

În București la casa Administrației.
Din Județe și Străinătate prin mandate postale.
Un an în țară 30 lei; în străinătate 50
șase luni . . . 15 . . . 25
trei luni . . . 8 . . . 13

Un număr în Străinătate 15 bani

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevărul

Să te ferești, Române! de cuiu strein în casă.

V. Alexandri.

NUMĂRUL 10 BANĂ

ANUNCIURILE

Din BUCUREȘTI și JUDEȚE se primesc
NUMAI la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĂTATE, direct la administrație și
la toate Oficiile de publicitate.
Anunțuri la pagina IV 0.30 b. linia
. III 2.— lei
. II 3.— lei
Inscripțiile și Reclamele 3 lei rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vânzare cu nu-
mărul la kioscul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĂR VECHIŢU 30 BANĂ

ADMINISTRAȚIA

111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŪ

REDACȚIA

111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

RESPLATA INFAMIEI

București, 12 Decembrie 1891

RESPLATA INFAMIEI

Din momentul în care Camera a dat un vot de blam ministerului actual și până ieri la amiază, când am văzut decretul de dizolvare în mâna lui Lascar Catargiu, mărturisesc că am trecut prin multe emoțiuni, dintre care cea mai teribilă a fost frica.

Mă temeam grozav, ca Regele să nu cheme la guvern pe liberali-naționali și să le dea dizolvarea Corpurilor Legiuitoare.

Și frica mea era cu atât mai legitimă, cu cât ei erau acum foarte aproape de putere și cu cât, în discursurile lor de la ultimele întruniri publice, i-am văzut și auzit tot dinasticul la exces, tot plecași și reverențioși față cu cel mai puțin respectabil dintre Regi.

Astăzi respir mai liber. Astăzi am o bucurie și o satisfacție nemărginită, căci nu numai că Regele nu a încredințat puterea lui Dumitru Brătianu; dar nici nu l-a chemat măcar pentru a-l cere părerea asupra situației.

Pentru ce mă temeam?—Pentru ce nu doream ca liberalii să vie la putere **chemați prin increderea Majestății Sale și nu prin voința Țarei?**

O voiți spune verde și fără înconjur.

Pentru că din venirea lor la putere ar fi câștigat numai Carol I; pentru că Țara s'ar fi depărtat din nou și pentru cine știe câți ani de capătul suferințelor și umilințelor sale; pentru că realizarea idealului meu și al întregii democrații române ar fi suferit, ar fi fost întârziată.

Liberalii-naționali, deși partid vechi și prea puțin susceptibil de ideile democratice și republicane, sunt însă pentru moment singurul partid organizat, singurul partid, care — pe drept sau pe nedrept — va lua puterea în urma conservatorilor.

Lucrurile stând ast-fel, este lesne de înțeles pentru ce eu nu pot fi indiferent față cu atitudinea și cu situația partidului național-liberal.

Dacă acest partid e în opoziție; dacă acest partid are motive serioase pentru a fi nu numai suferat, dar revoltat, dar scos din răbdare de infamiile regale și dinastice, de atitudinea nerușinată a Spionului și a Gheșefarului care stă pe Tron — ideea ce eu apăr precum și idealul întregii democrații nu poate de cât să câștige.

Liberalii nu pot, în cazul acesta, să facă alt-ceva de cât facem noi; ei nu pot să nu recunoască, că noi am fost tot-d'auna pe calea cea dreaptă, că noi am spus tot-d'auna ceea ce era adevărat, ceea ce toți cugetau, ceea ce toți ar fi trebuit de mult să strige în gura mare.

Dacă liberalii, din potrivă, ar fi fost chemați la putere de palat în

împrejurările actuale; dacă ei ar fi primit țigul rușinos și infam, pe care l'a propus Carol I, adică: — **Un apanagiū golanului și berbantului numit Ferdinand, și înglodarea României în Zollvereinul nemțesc.** o! atunci ar fi trebuit să-mi pierd ori-ce nădejde în lupta legală cu Streinul, care ne suge și ne vinde; ar fi trebuit ca să-l arunc până și să recurg la alte mijloace mai violente, sau să renunț cu totul la luptă.

Astăzi respir mai liber.—Astăzi sunt foarte mulțumit, căci — sper că de astă dată nu mă voi înșela — liberalii-naționali vor trebui să fie alături cu mine; astăzi nu voi mai fi singur, când va trebui să scot strigătul de alarmă; astăzi voi avea un ecou puternic, când voi striga: — **În palat e Dușmanul! În Rege să lovim!!**

Sunt cu atât mai mult în drept a mă aștepta la acest resunet al strigătului meu, cu cât — mă ierte liberalii — ei au o mare parte din vina halului în care am ajuns; ei au făcut pe Carol I ca să aibă toate îndrăznelele și să sfideze Țara cu atâta nerușinare.

Coboare-se în fundul conștiinței lor și cei mai mulți dintre naționali-liberali vor trebui să mărturisească, că am dreptate.

Viitorul suride astăzi ca nici o dată liberalilor-naționali. — Eu îi sfătuiesc sincer să nu piardă acest prilej prețios.

Conservatorii au monopolizat pe Carol I; reacționarii și-au ales de șef pe **Feodalul prusac**, pe care l-au cumpărat cu o infamie. Păstreze-L sănătoși!

Liberalii să fie veseli că au scăpat de ori ce angajament față cu Regele.

Carol I nu mai este astăzi, nici măcar de formă, **supremul arbitru între partide.** El a devenit șef de partid și șeful partidului reacționar.

Ca atare să-L judece, să-L combată și să-L desființeze liberalii-naționali, dacă vor ca Țara să fie cu dinșii.

Ministerul reacțiunii a cumpărat dizolvarea cu un **noū apanagiū** și cu angajamentul de a vinde Țara nemților și economicește, cum a vîndut-o politicește.

Aceasta este o adevărată infamie, al cărei autor moral e Carol I. Această infamie trebuie pedepsită atât în persoana instrumentelor cât și în aceea a Autorului moral. ba nu: imoral.

Alegători! — Dați lui Carol I și partidului său de la guvern **resplata infamiei lor:**

RĂSTURNAȚI-I !!

Alex. V. Beldimanu.

Conflictul franco-bulgar

CONSTANTINOPOL, 11 Decembrie.— Puțin timp după remiterea notelor de la 19 Decembrie a D-lui Calubon asupra expulșării D-lui Chadourne, D. Vulkovici, agent bulgar, a comunicat confidențial lui Said Pașa că nu s'a făcut schimbare de note scrise între guvernul bulgar și agenția Franceză asupra acestor afaceri, dar că D. Chadourne a fost înștiințat încă din luna Aprilie că D. Grecoff a informat de două ori pe D. Lanet că acest corespondent ar fi expulșat dacă ar continua să răspândească calomniile pe contul Bulgariei.

Porta a însărcinat pe D. Rechid Bey, comisarul său la Sofia, să-l facă un raport în această privință. Opinia care prevalează la Portă este că Bulgaria are drept în fond, dar că a fost necorectă în formă.

Presa și dizolvarea

Ieri, Corpurile legiuitoare au fost dizolvate de bătrânul reacționar de la Go-lășel.

Dar ziarele guvernamentale și ministrii chiar mințiau când spuneau înainte că au dizolvarea. Era numai o amenințare copilărească cu care credeau că au să intimideze pe reprezentanții țării și să-l facă să dea votul guvernului.

Regele nu a acordat decretul de dizolvare de cât ieri, la orele 12, prin urmare cu o oră numai înainte de deschiderea Camerei. Până aici a urmat toameala ca la obor între primul-ministru al țării și șeful Statului, ce susținea interesele nemțesci și pe ale sale personale.

Din exercitiul prerogativei pe care l-o acordă Constituția, dreptul de dizolvare, Regele Carol a făcut de astă dată, un instrument de procopseală. Iar D. L. Catargiu, acest caracter de bronz al D-lui Costaforu, a consimțit la toate numai ca să mai cârmuiască odată țara la bătrânețe, căci iată cum anunță **Naționalul** dizolvarea Camerilor.

In sfârșit firul conducător al frământărilor cari au sfârșit partidul liberal-conservator și al crizei care durează de atâta vreme, a eșit la iveală acum prin dizolvarea acordată guvernului, după faimoasa prerogare de zece zile Regele a vrut să înlăture pe D. Vernescu și să dea puterea D-lor Lahovary și Carp pentru ca România să intre în Zollverein, să adere pe față la politica nemțescă și să se asigure acordarea unui apanagiū prințului moștenitor (Domeniul Brăilei).

Felicităm pe tinerii grupați în jurul acestui ziar, pentru atitudinea lor demnă, pentru că nu s'au sfîșit de a spune pe față țigul și învoiala dintre Rege și minister.

Voința Națională și Liberté roumaine au și ele o atitudine nu mai puțin demnă și energică.

Iată cum se exprimă: Actul săvârșit astăzi prin dizolvarea Corpurilor legiuitoare a produs o adîncă emoțiune în toate stratele societății Capitalei.

Față cu căile neconstituționale pe cari guvernul s'a angajat, față cu o sfidare atât de îndrăznească adusă regimului reprezentativ, o linie nouă de conducere politică se impune negreșit partidului național-liberal.

Nu știm însă în acest moment ce rezoluțiuni va lua partidul, dar suntem convinși că ele vor fi conforme cu interesele și aspirațiunile țării, ale cărei instituțiuni sunt astăzi strâncinate din temelii.

Împrejurările în cari dizolvarea

s'a produs, îi dau caracterul unei lovituri de stat deghizată.

Țara și partidul liberal nu pot permite ca munca lor de o jumătate de secol, să fie compromisă, pierdută prin uneltirile vinovate ale reacțiunii.

Democrația română

Poate nici odată n'a fost un moment mai potrivit ca formațiunile noi, tinere, animate de idei și simțiminte democratice, să și dea mâna și să lucreze într'un comun acord. Situația politică a țării, situația partidelor noastre politice, permite mai mult de cât ori când această lucrare.

Să analizăm puțin.

Situația politică este din cele mai deplorabile; vorbim bine înțeles din punctul de vedere al politicii militante interne. Cea mai mare parte din cetățeni nu sunt aduși la viața politică. Cu tot sistemul nostru constituțional care impune fie-cărui cetățean de a se amesteca în treburile publice și a controla mersul politic, ei nu o pot face. Constituția în forma ei actuală, este pentru mare mulțime o adevărată minciună. Colegiul al III-lea electoral este la dispoziția guvernului cu care sfidează aventurile generoase ale diferitelor grupuri democratice. Ast-fel fiind starea majorității cetățenilor din Statul român, este evident că unele grupuri democratice care reprezintă interesele lor să aibă o acțiune foarte slabă.

Forma impozitelor actuale lasă mult de dorit. Sarcinile Statului sunt repartizate în mod nedrept. Impozitele se plătesc mai mult de către clasele sărace. Clasele dirigente care dispun de capitalul, plătesc mai puțin în raport cu averea lor de cât cele sărace.

O altă sarcină se impune Statului nostru încă, de a interveni și de a asigura un trai mai bun populațiilor sărace de la țară și de la orașe. O reformă în acest sens ar fi concentrarea populației rurale, reformă susținută cu multă dreptate de un confrate ieșan. Ar mai fi nevoie de venirea în ajutor cu instrumente de muncă; și apoi a se gândi la locuințele lor, a le veni iarăși în ajutor în privința stărei sanitare, etc.

Dacă de la starea diferitelor părți și clase sociale ne raportăm la supremul arbitru, regulatorul nostru constituțional, apoi vedem că El are unele prerogative imense de care abuzează de 25 de ani. — Prerogativa dizolvării jenează foarte tare pe grupurile democratice. Regele avînd dreptul a convoca, progoga și dizolva Camerile, nesocotește voința țării, face ce-l place. Pe când, neavînd aceste drepturi țara s'ar pronunța singură. Știm și avem zilnice dovezi că rău a adus aceste prerogative acordate Regelui. Cu aceste prerogative a viciat moravurile politice și a desechilibrat partidele făcîndu-le grupuri ahtiate după putere. Natural că cel

întîi pas al democrației române ar fi luarea acestor prerogative și redare țării.

Luînd în cercetare starea partidelor o găsim și mai rea. Conservatorii sunt îmbătrîniți, minai de lupte intestinale. Ne avînd nici o idee despre noile nevoi sociale ivite în curs de 25 de ani, ei sunt staționari. Din această cauză au izbucnit explozii în sinul lor, rupturi, — toate datorite certurilor și ambițiunilor nejustificate pe nimica serios. Deci un partid care are deja în sine toate elementele unei disoluții sigure.

Partidul liberal-național nu se deosebete de cel conservator. Seamănă perfect. Idei nu are, dar în schimb un bagaj pompos de cuvinte stereotipe. A le vorbi liberalilor de idei este ca și cum ai vorbi surdului de sunete. Iei știu una și bună, vreau puterea cu ori-ce preț. Și ei sunt minai de aceiași urși și intrigii; tot partid în descompunere sunt ca și conservatorii.

Cînd vre-o individualitate din partid chiar are cultură mai modernă și vorbește de idei mai înaintate, mai conforme cu timpul, atunci acea individualitate este privită cu ironie, considerată ca un rățacit.

Dar amîndouă partidele au un fond comun: o superstiție și ignoranță grosolană asupra revendicărilor economice și sociale de care sunt animate statele moderne. Ele au trăit, sînt partide bătrâne, trăesc de azi până mâine, hrînindu-se cu trecutul. Preponderența lor în Stat se datorește numai și numai faptului că grupurile democratice sînt în formațiune și rezlețite.

Conservatorii și liberalii, unii la putere din 1888, și alții în așteptare tot de atunci, ne-au dat măsura de partide îmbătrînite, demodate, incapabile de a mai înțelege mersul societății noastre.

În fața situației politice a țării care e cât se poate de rea pentru progresul acestei țări în fața partidelor noastre politice corupte și incapabile, se poate înțelege nevoile țării, este nevoie ca să opunem acțiunea comună a grupurilor democratice și iată cum:

Toate grupurile democratice cum radicalii, republicanii, socialiștii și liberalii înaintași să convie asupra câtorva puncte și să lupte câți-va ani împreună păstrîndu-și fie-care individualitatea. Aceste puncte ar putea fi **sufragiul universal**, fără de care nu se poate face nimica, și **luarea prerogativei de dizolvare din mâna Regelui.**

Lucrînd împreună cu un punct, două, bine precizate, vom fi o forță care vom impune și vom face bine și țării și partidelor. Cînd în luptele noastre ne-am prezenta cu un program atunci am limpezi și mai bine starea partidelor noastre. S'ar vedea atunci cât de ridicule sunt partidele noastre cînd își dau are de democratism. S'ar vedea atunci că aceste partide luînd bagajul de

fraze al democraților au ramas tot așa de primitivi ca și vulgarii noștri politicieni care îmbrăcându-se europenește, cu aparență schimbată, în fond rămăneau aceiași: *orientali!*

Alt bine ar mai rezulta, că luptând uniți, am căpăta un contingent de un număr mare de cetățeni care acum sunt nehotărâți și timizi față cu acțiunea slabă a grupurilor rezlețe.

Deci, ca să terminăm, să nu perdem momentul, avem multe împrejurări favorabile, să profităm de dinsele, și să deschidem o adevărată eră nouă statului nostru.

E. D.

REGALITATEA

Citim în *Munca*:

Tronurile se clatină; regii se duc. De cât-va timp mâna fatalității pare a apăsa asupra familiilor regale.

Timărul rege al Ispaniei, Alfons al XII-lea, moare de oțică în floarea vârstei; împăratul Frideric pierde după o suferință de mucenie, prințul Rudolf se sinucide, și în intervalul a două săptămâni vechiul regat al țării de jos vede de o potrivă moartea succedând în rangurile celor două familii regale: regele Wilhelm al Olandei și prințul Baudouin se urmează la mormint într'un scurt timp. În cele mai multe țări aceste morți neașteptate au lămurit pentru tot-dăuna chestiunea regalității.

În Spania și în Olanda familiile regente nu sunt reprezentate de cât de niște copii: Wilhelmina și Alfons al XIII-lea. În Serbia destinele țării sunt de asemenea încredințate unui tânăr de 13 ani, Alexandru. Mare lecție ne dă sfârșitul secolului al XIX-lea. Aceste caricaturi de suverani nu constituie ele oare dovada cea mai pipăită că monarhiile sunt de prisos?

Această situație, pe care întimplarea o crează popoarelor, nu este ea dovada cea mai formală că regalitatea este un organ putred în organismul social?

Și acest organ devenind netrebucios prin neîncetata evoluție a omenirii, va fi în mod fatal înlăturat prin chiar legile naturale. Monarhia cu prerogativele sale cât de neînsemnate ar fi, nu este ea contrazicerea indirectă cu suveranitatea națiunii, această garanție neapărat trebuincioasă intereselor economice ale mulțimei înșelate în folosul a câtor-va? Ce? pentru simplul motiv că un individ s'a născut într'un palat, numai de cât să'î fie merit guvernul unei țări, fără ca el să fi dat vre-o dată cea mai mică dovadă de capacitate, fără ca să fi arătat dacă poate îndeplini marea și greua misiune de a conduce poporul, chiar atunci când natura l'ar fi refuzat toată inteligența, toată judecata? Acest om, în virtutea nu știu cărei legi să fie impus țării?

Regii sunt în ordinul politic ceea ce sunt monștrii în ordinul fizic. **istoria regilor nu este de cât martirologia națiunilor,** a zis abatele Grigore. Cu adevărat viața regilor este înșorșită cu litere de sânge și foc în cartea trecutului. Ambițiunea, orgoliul peste măsură, spiritul de vrajbă, instinctul de domnie, acestea sunt apanagele lor, acestea îl fac să se miște la toate actele lor.

Instrument de tortură sau o mobilă nefolositoare, o mobilă de lux, iată ce e regalitatea sub formele sale despotice și constituționale.

O MIȘELIE

În urma unui conflict ce s'a întâmplat, luni seara în foierul Teatrului Național, între subsemnatul și un individ numit Sever Moschuna, am însărcinat pe D-nii M. E. Papamihalopolu și M. Cociu, de a cere satisfacțiune agresorului meu care m'ê lovisse, fără a fi provocat prin nimic.

Martorii mei întâlnindu-se cu martorii suszisiului individ, aceștia din urmă au refuzat în numele clientului lor, de a'mi da satisfacție.

În urma acestor purtări mișelești din partea aceluși Moschuna, D-nii Papamihalopolu și Cociu, mi-au adresat următoarea scrisoare:

Iubite amice,

Ne-ai însărcinat să cerem socoteală D-lui Moschuna, redactor la *Telegraful Român* pentru insulta gravă ce ai suferit alaltăeri.

Domnul Moschuna ne-a pus în raport cu martorii săi, D-nii Mircea Dimitriadi și Pascal;

Acești Domni n'au voit a ne da satisfacția cerută, întemeindu-se pe motive foarte puțin serioase.

N'am voit nici să intrăm în discuție cu D-lor asupra motivelor și am declarat că considerăm atitudinea D-lor ca un refuz de a eși pe teren.

Părerea noastră este că D-ta ești pe deplin satisfăcut pentru insulta ce ai suferit, pentru că insultele unui om care nu se bate, nu pot fi luate în considerație de nici un om de onoare.

Primește, amice, o cordială strângere de mână.

(ss) M. S. Papamihalopolu
M. Cociu

București, 11 Decembrie 1891.

În fața acestor rinduri nu m'î rămâne de cât să las la aprecierea opiniei tuturor oamenilor de onoare purtarea acestui *bătăuș* mișel care de alt-mintrelea nu este de cât unceala unor alți indivizi tot atât de lași ca și dînsul.

Nicolae M. Caludescu

MISCARA FUNCȚIONARILOR COMERCIALI

Funcționarii comerciali au hotărât să dea un bal, în folosul societății lor.

Acest bal va avea loc în sala băilor Eforiei în seara de 4 Ianuarie 1892.

O delegație compusă din D-nii Constantinescu, Mureșeanu, D. Gavril și M. Fain a mers la D. și D-na Pake Protopopescu, rugându-l să bine-voiască a primi balul sub patronajul lor.

D. și D-na Protopopescu au primit.

La congresul pe care funcționarii comerciali îl vor ține la Brăila a doua zi de Crăciun, va lua parte și o parte din cler.

Din partea clerului capitalei va merge o delegație sub conducerea preotului Economu.

La Brăila se fac deja pregătiri pentru primirea congresiștilor.

Reușita congresului e deja asigurată.

CONST. MILLE

AVOCAT

— DOCTOR ÎN DREPT —

Iși strămută biroul de la 1 Ianuarie 1892, din Bulevardul Elisabeta (Băile Eforiei) în:

Strada Carageorgievici, No. 4

(Lângă Poșta Centrală)

HOTARNICIÎ

Suntem rugați a publica următoarele, fără a da pe față semnăturile:

D-lui Director al ziarului „Adevărul”
București.

Maș mulți ingineri de aici văzând articolele din autorisatul Dv. jurnal, privitoare la titlurile de Hotarnici, a hotărât pe de o parte a vă aduce omagiile lor pentru cauza dreaptă ce ați bine voit a lua prin publicarea acelor articole, iar pe de alta d'a veni să vă roage ca pentru punerea capătului a celor fapte scandaloase prin modul de conferirea titlurilor în cestiune, să bine voiați a continua cu stăruință tot prin autorisatul Dv. jurnal, rugându-vă tot d'o dată ca să trimiteți chiar Numerele de la 29 Noembrie și 6 Decembrie ale ziarului Dv. D-lui ministru de justiție ca aceștia având mai de aproape în vedere publicațiile în cestiune, să poată lua mai în grabă, măsurile cerute de Dv.

Mai mulți ingineri.

1891 Decembrie 9 Craiova.

Farmacia militară

Se știe că bugetul ministerului de război prevede pe fiecare an jumătatea sumă de 200 mii lei noi pentru furnitura de medicamente necesare armatei.

Se mai știe iarăși că toate aceste medicamente se furnizează de diferite case de droguc pe preferență română.

Se mai știe încă că toate aceste droguc la predare de către droguștii furnizori, urmează a fi analizate în laboratorul de chimie militar sub controlul unei comisii de doctori și farmaciști, cari trebuie să se pronunțe pro sau contra acestor droguc, după cum sunt de calitate pură sau falsificată.

Propriul zis însă, analiza se face de către un farmacist-chimist și un ajutor al său atașat la acest laboratoriu și dacă acesta în urma unei analize făcute sau nefăcute zice „bun” comisiunea iscaleşte și zice „amen”.

Maicanii însă, oameni deștepți, au găsit și o metodă de tâlhărie: așa cum zgomotul cum că farmacistul-chimist însărcinat cu lucrările analitice din acest laboratoriu ar fi deschis în companie cu alt coleg din capitală o droguerie care se înțelege poartă numele celui de al 2-lea.

Se mai spune că această droguerie prin sprijinul altor persoane mai sus puse în erarhia militară, e preferată pentru furnisare.

Scandalul însă consistă în aceea că medicamentele furnizate de această *Companie*, vine la laboratorul de chimie a fi analizate de cine? Tot de acel ce le-a furnizat!

Ast-fel prin această metodă, drogueria în cestiune furniza medicamentele cele mai proaste, impure și falsificate, fără a se teme că ele vor fi refuzate.

Acum în urmă afacerii venind la urechia cător-va oameni integri din comisiunea de primire, și în cap ou Doctorul Zaharia Petrescu au refuzat de a mai iscași actele de primire, mai ales că s'a remarcat că o mulțime de medicamente erau falsificate; așa D-rul Demostene a desoperat că clorofomul nu anestizează, alții că oleul de pește e rîncez, că vasele miroasă a petrolu, că iodotormul are amidon, că oleul de migdale e unt de susan, în fine că extr. de chină e substituit prin alte nădrăvăni și alte multe.

Gurele rele spun că o ast-fel de *companie* ar fi existat și mai înainte sub altă firmă și că aceștia după mai mulți ani de bune afaceri ar fi trecut acum firma acestor-lalți.

Eclatând acest scandal în urma refu-

zului net al D-lui Petrescu de a iscași procesele verbale de primire, *chimistul-maică* cu *pricina* și-ar fi înaintat demisiunea. Noi însă atragem atențiunea D-lui ministru de război asupra acestui noi sol de tâlhărie și cerem pentru dumerirea publicului, a se numi o comisiune în anchetă, care să cerceteze până la ce punct sunt adevărate aceste svenuri, căci se spune că pe lângă acest *personaj*, n'ar fi streini de afacere și câțiva din erarhia mai superioară.

Veritas.

INFORMAȚIUNI

Domnul Lascar Catargiu a chemat aseară la orele 4 fără un sfert pe D. Pake Protopopescu primarul Capitalei, spre a'î propune să facă alegerile împreună și să nu disolve consiliul comunal.

Dacă cine-va este vesel de acest fapt, e numai Brătescu care se gîndește de pe acum la chiolhanurile pe cari are să le tragă.

Un consiliu de miniștri se va ține astăzi.

Miniștrii respinși de reprezentanții țării se vor aduna spre a discuta mijloacele prin care cred că ar putea mai lesne să'și facă o cameră servilă și eșită prin ajutorul corupției și al poliției.

Mai multe consilii comunale vor fi dizolvate peste câte-va zile.

Spre a nu expune pe funcționarii furia D-lui Alecu Catargiu în cazul când consiliul comunal ar fi dizolvat și în comisia interimară ar veni D-l Al. Catargiu, primarul capitalei a ordonat mandatele de plata lefurilor la toți funcționarii și într'o oră și jumătate plățile lefurilor erau și făcute; apoi D. Pake a plecat la ministerul de interne unde fusese chemat.

Aseară a fost o întrunire la Clubul liberal sub președinția D-lui Dumitru Brătianu. S'a discutat și s'a decis alianța liberalilor cu toate nuanțele antireacționare spre a lupta în viitoarele alegeri.

Anunțăm cu multă părere de rău încetarea din viață a tinerului avocat din Dorohoiu, D. Nicolae Mihail, în urma ranei ce a primit la accidentul de pe linia Leorda-Dorohoiu.

Regretatul tîner era un democrat înaintat, care a contribuit mult la răspîndirea și întărirea ideilor democratice în Moldova de sus.

Deplîngem din adîncul inimii moartea lui prematură.

Anunțăm cu plăcere logodna D-șoarei Elena Petrescu, fiica decedatului artist-tipograf Ștefan Petrescu, cu D. N. D. Samolada, fiul bine cunoscutului tipograf din Focșani.

Felicitățile noastre.

De mai multe seri lumina electrică se stinge pe bulevard de la orele 10 lăsînd totul în cea mai mare obscuritate.

Comunicațiile s'au restabilit pe toate liniile căilor noastre ferate.

Singură comunicația cu Dobrogea este întreruptă din cauza ceței de pe Dunăre.

Noul buget al căilor ferate trebuia să intre între în vigoare la 1 Ianuarie 1892 st. n. Dar pentru că până atunci, din cauza disolvării camerilor, nu va putea să fie votat, consiliul de miniștri va autoriza Direcția căilor ferate să continue cu bugetul cel vechiu.

Cu multă plăcere împărtășim cititorilor noștri îmbucurătoarea știre că D. Dr. Schachmann a luat direcțiunea spitalului „Caritas” în locul regretatului său cumnat Dr. S. Steiner.

Navigațiunea pe Dunăre e închisă deja pe toate liniile. O mare parte din vapoarele societății de navigațiune s'au așezat pentru iernat în canalul Sf. George de la Giurgiu.

Aflăm cu plăcere că D. medic veterinar George Jocu a fost numit definitiv veterinar al orașului Iași, în urma concursului ce a depus.

Cunoscutul cronicar al ziarului *Figaro*, Albert Wolff, a încetat din viață în urma unei lungi boale.

E vorba de primăvară să se înceapă la Iași clădirea unui palat pentru Prințul Ferdinand.

Un confrate dă știrea că foarte sigură. Cu ai cui bani se va clădi palatul? Sigur că cu ai țerei.

Astă-seară se vor reprezenta la Teatrul național piesele *Fântâna Blanduziei*, piesă în 3 acte și în versuri de V. Alexandri, și *Vicleniile lui Scapin*, comedie în 3 acte de Molière.

Mai multe ziare anunțînd că ași fi complicele lui Urbianu, farmacist militar, în escrocheria acestuia pentru falsificarea apelor de Vichy și Giesshübler, declară că deja de un an nu mai am nici un amestec de daraveri cu acest individ, tovarășul său fiind astăzi D. Iosef Fucs.

D. V. Păcățeanu.

Droguist, strada Academiei, 2.

STIRI TELEGRAFICE

PARIS, 11 Decembrie. — D. Floquet a rostit la Camera un calduros discurs asupra Monseniorului Freppel care a murit de curând. El a zis că Monseniorul Freppel era un patriot care făcea să bată toate inimile atunci când ca fiu al Alsaciei prea iubite, vorbea de nenorocirile și de speranțele Franței.

PETERSBURG, 11 Decembrie. — Consiliul de miniștri a autorizat vremelnicește exportul în porturile mării de Azov și prin bastimente străine a griurilor de dincoace și dincolo de Caucaș.

Noile alegeri municipale din Belgrad s'au fixat pentru poimăine 13 (25) Decembrie.

PARIS, 11 Decembrie. — Camera a adoptat amendamentul D-lui Viette care reduce la 12 franci taxele de intrare a-

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĂRUL”

ELY MONTCLÈRE

(52)

Buchetul Ucigaș

PARTEA II-a

Frumos Monstru

V

Însă trebuia să mai rabde, să aștepte prilejul care s'o scape și de ei.

Și mai înainte d'a începe lupta, trebuia să se sfătuiască cu Fernand Lagousse.

La lucrul acesta se hotărî Engleza două zile dupe ce se întoarse la Gines-tièce.

Asociațul Englezilor avea să iasă acum din culisă.

Îi venea rîndul ca să joace un rol în dramă.

VII

— Va să zică, diseară?

— Da, nu vreau să întîrziez nici o zi mai mult. Decînd s'a întors tata abia o ved pe Tereza; biata copilă nu ese din casă; iar *cealaltă* o primește aici așa de rece și tata nu utoază nimic.

— Este adevărat, zise Saint-Yves. Ș'apoi, trebuie sfîrșit odată; chiar și eu am să vorbesc diseară cu tatăl tău.

Fusese vorba ca să mă cunun cu Madelena îndată ce s'o împlini anul de do-lu; sintem la sfîrșitul lui mai....

— Vai! nu s'a împlinit încă anul de când a murit mama și câte schimbări s'au făcut!

— Ce vrei, dragul meu, toate părerile de rău nu pot opri nimic.

Nu trebuie nimic altdecît să plecăm mai iute d'aci.

— Eu unu cred că Engleza nu cere nimic mai mult decît să plecăm noi! zise Filip.

Cînd va rămîne singură cu tata va putea să pue mai bine ghiara pe dînsul.

— Și noi nu ne pasă, de oare ce ea nu poate pune mâna decît numai pe averea lui.

— S'o lăsăm liberă cît vom putea mai curînd! zise Filip.

— Bine dar! diseară, dupe prînz, să cerem tatălui tău să hotărască ziua cununiei mele și să'î dea voe ție să iei pe Tereza.

— Mie îmi vine să nu'î spun nimic Terezi până nu voiți vorbi cu tata.

Ea este foarte impresionabilă; s'ar neliniști.

Și ar face rău, fiindcă eu am s'o iau chiar și fără voia tati.

O iubesc prea mult!

Asta era într'o dimineață, cam trel săptămîni dupe întoarcerea contelui și contesei de Montalais.

Paul de Saint-Yves și prietînul său Filip vorbeau preumblându-se prin parc. În momentul cînd Filip spunea cu tot sufletul cît de mult iubește pe logodnica lui, s'auzi un foșnet de frunze în spatele lui.

Se uită înapoi să vază de unde vine zgomotul, însă nu văzu nimic.

Nici Paul nu văzu nimic.

— Vr'un lepure ori vreo ciută poate care o fi fugit cînd ne-a văzut.... zise Saint-Yves.

— Poate.

Prietînii își văzură de preumblare. Nu era nici epure nici ciută ci chiar Engleza, care auzise tot ce vorbisera ei amîndoi.

Engleza leneșă se sculase așa de dimineață?

Da!

Iubrăcată cu o rochie deschisă, cu o capelină de pa' albă pe capu' bălan, mergea alene ca orice persoană atrasă de frumusețile naturii.

Chiar păre. că l'plac mai mult potecile mai retrase în locu' aleelor.

Aerul era foarte curat.

Parcul era prea frumos și mare!

Tot dauna puteau să descoperi câte un loc nou într'însul.

Tînera femeie își vedea de drum, fără scop aparent.

Cu toate acestea, deși avea aerul că umblă nepăsătoare, nu se depărta de marginile alei și pasul ei nu era așa de domol pe cît părea, fiindcă Engleza ajunsese mult mai departe de prietînii noștri.

În capătul alei era zidul care încon-jura domeniul.

Zidul acesta, nalt de un metru și cinci zece cel mult, era spart în multe locuri — pe unde se furișau hoții cari veneau să vîneze în parcul contelui.

Cristina se opri dinaintea unei spăr-turî d'acestea.

Părea obosită, și ca să se odihnească se puse pe o grămadă de pietre și începu să se joace cu umbreluța prin uisip.

Peste câteva minute Engleza, se uită la ceasul care era prins în coada umbreluței, văzu că sint 9 ceasuri, se scula, se sui pe spîrtura zidului, puse mîna la ochi și se uită înaprejur.

Nu văzu nimic.

De partea cealaltă a șanțului, în fața ei era un lan cu grîu.

— Nimeni!... și cu toate acestea e veasul... murmură cu oare care ciudă noa contese.

La picioarele ei, în șanț era un dud plin de flori, ale cărui crăci atingeau zidul.

Cristina își aruncă ochii în șanț și dete un țipăt.

La rădăcina arborelui, în iarba moale, pe coama șanțului, dormea un om.

Ea îl cunoscu iute pe omul acesta.

— Fernand! strigă ea înset.

Omul, fără să facă vreo mișcare, deschise ochii și zîmbi.

— Mă căuta! departe și eu eram la picioarele tale... dupe cum e datoria mea... zise el galant.

— Vino 'ncoace! zise Cristina.

— Nu sint așa de prost, vezi bine, eu dorm; iarba mă ascunde aproape de tot, și dacă ar veni cineva strein pa'oi ce ar putea să zică?

Nici nu s'ar gîndi măcar că m'ai zărit.

Sezi pe zid, în partea asta.

Te fact că te uii pe câmpie și... vorbim împreună.

Poți să vorbești încet; în tăcerea asta aud foarte bine.

— Cum vrei tu, zise Engleza, șezînd und'î spusese Lagousse.

Dar mai înainte de toate să te întreb oeva.

(Pe urmă)

supra petroliurilor brute și a respins taxele asupra grânelor oleoginoase votate de senat și combătute de D. Roche. S'a acordat scutire acestor grâne.

JEHAN DES AVETTES

INSULTA

Președintele zise:

— Avocatul Broutassard are cuvântul! Indată după vorbele acestea, avocatul Broutassard, un tânăr cu barba ascuțită și cu toza pusă p' o ureche, se scula, salutând curtea, ridică mâna în sus așa ca să' atirne mânia, și după ce se uită odată la o damă scundă în vestă-jachetă garnisită cu vison de Canada care sta în fața lui, lângă o mamă groasă cu rotundă de vidră, începu:

Domnilor judecători,

Faptele v' sunt cunoscute. Din pricina incompatibilității de umor, clienta mea care este prezentă și asistată de mama sa, doamna Barbanchu, s'a despărțit prin bună învoială, acum doi ani, de bărbatul său, marchizul Palamede de Chatouille-Bouzin și Comp. din strada Lafayette, Nr. 187, specialitate a brazero-fumivorului fără țevl, cu foc vizibil și resorpiune completă a...

— Iartă-mă că te întrerup, d-le avocat, zise președintele, însă d-ta nu ai venit aici ca să faci reclamă fumivorului Barbanchu.

— Domnule președinte, nu' vorba aci d'o reclamă, ci de o afirmațiune foarte folositoare a situațiunii sociale ocupată de mama clientei mele, care este o negustoreasă notabilă. Așa dar, d-na Barbanchu venea dese ori să vadă pe fiica sa, fiind că așa o îndemna inima sa de mamă—și toate mumele au să mă priceapă—și ori când venea era insultată de ginerele său, care' l zicea mereu contesa Șuberska.

— Într'o zi marchizul de Chatouille-Bouzin nu se mai putu stăpâni și după o ceartă dintre acelea care' ofensase dragostea sa fiică, sentiment așa de curat care se găsește chiar la popoarele cele mai sălbatice, își strânse bagajele și fugi la numărul 187 din strada Lafayette sub acoperământul sfint al casei Barbanchu și compania, care ' foarte cunoscută în piață.

— Acolo putea să speră că o să trăiască în pace. Sublată cauză, tollitur effectus.

— Și reluse acolo modestele sale ocupațiuni de fată, și fără să se tulbure de frunzele de palmidă care' împodobesc coroana sa de marchiză, coopera cât putea mai bine la vinzarea brazero-fumivorelor fără țevl cu foc vizibil...

— Constat aci nerăbdarea D-lui președinte, însă nimic nu poate să împedice libertatea graiului.

— Deoparte și de alta se sileau să fugă fie-care unu de altu, însă numai munții nu se întălesc. Așa dar, într'o Marți seara, la Comedia-Franceză, marchiza se-idea într'o baignoire cu mama sa, fiindcă, să' mi dați voce să vă spun în treacăt, că noi nu suntem numai negustorii de sobe mișcătoare, ci suntem și persoane literate, delicate. Se juca *Maștera domestică*. Marchizul de Chatouille-Bouzin vine mai târziu, după obiiceul său, și fiindcă nu putea rezbi până la fotoliul său, rămase în picioare rezimat de baignoire, împedcând cu deservire pe D-na Barbanchu de a vedea pe frumoasa domnișoară Marsy.

— Domnilor judecători, ia puneți-vă D-v. v' rog cu gîndul în locul clientei mele! Dacă v'ar împedica cine-va ca să vedeți p'urul ca aurul și ochii frumoși ai Domnișoarei Marsy, ce ați zice? N'ați fi mulțumiți; ați protesta; lucru pe care l'a făcut d-na Barbanchu.

— Domnule, mă împiedic d'a vedea. Marchizul întorcea capul și cunoscând pe D-na Barbanchu, zice vecinului de lângă dînsul, ducele de Ostende.

— Coquelin ar trebui să ne învețe să înblăzim pe soacre.

— Domnule, răspunde dînsa, dacă nu pleci din fața mea, chem p'un ușier să te dea afară.

— Atunci marchizul, supărat foc, se'n-torcea la D-na Barbanchu și' l strigă:

— „Cămilă!”

— Peste o sută de femei au auzit exclamația! Ducele d'Aumale, care era în loja d'alături, s'a plecat să vadă cui i se zise „cămilă” și D-ra Muller s'a oprit din cântec.

— A! Domnilor, departe de mine gândul ca să arunc cu piatra în dobitocul acesta cumpătat, răbdător, adevărat dar al oerului pentru Arabi! Fie el cămilă cu două cocoșe din Asia (Bactrianus), sau cămilă cu o cocoșe din Africa (Dromadarius), el este mijlocul de transport trebucios în țările fără drumuri; laptele cămilei, carnea ei, chiar p'urul ei sînt folosite. Stomacul ei este garnisit cu patru celule mari în care păstrează apă pentru mai multe zile, și chiar fiind încercat cu șase sute de kilograme poate să facă două sute de kilometre fără să bea și fără să mănince.

— Cu toate avantajele acestea, cu drept sau nu, vorba cămilă zisă unei femei a trecut tot-d'a-una drept o vorbă de dispreț. Eu nu explic, numai constat. Vorba cămilă este infamantă, și chiar zisă unei

soacre constituie o insultă mare. Cerem prin urmare ca curtea să bine-voiască să adopte concluziile următoare:

— Având în vedere că marchizul de Chatouille-Bouzin a insultat pe D-na Barbanchu zicându' l cămilă, într'un loc public, și în fața o sută de martori; Considerând că porecla asta nu e nici de cum justificată nici cu v'r'o cocoșe, nici cu v'r'o buză superioară crăpată, nici cu v're-un picior cu două degete, nici cu v're-unul din semnele care caracterizează familia rumegătoarelor fără coarne;

— Având iar în vedere că vorba aceasta este o insultă care cade sub prevederile articolului 376 din codul penal;

— Tribunalul să binevoiască să osăndească pe D. marchiz de Chatouille-Bouzin să plătească Doamnei Barbanchu ca daune-interese suma de zece mii de franci.

— Am zis domnilor judecători, și sunt sigur că o să faceți dreptate.

— Avocatul Broutassard se puse pe scaun și strînse mâna Doamnei cu rotunda de vidră, pe când președintele zicea:

— Domnule de Chatouille-Bouzin, D-ta nu ai ales avocat. Ai să zici ceva pentru apărarea D-tale?

— Un domn prea bine înbrăcat, cu mustața zăbrlătită ca blana unei pisici când o stringi de coadă, se scula și răspunse:

— O! nimic, domnule președinte, las ca tribunalul să hotărască cum va găsi mai bine...

— Curtea se retrase ca să delibereze. Peste câteva minute președintele intră iar în ședință și zise vorbind pe nas:

— Curtea, în urma ascultării părților, Recunoaște culpabilitatea D-lui de Chatouille-Bouzin, însă îl acordă beneficiul circumstanțelor atenuante.

— Ordonă ca să se plătească D-nei Barbanchu suma de o sută de franci ca daune-interese.

— Il condamnă și la cheltueli.

— Vezi, Domnule, că curtea a fost indulgentă cu D-ta—zice președintele—însă speră că lecția o să ' fi de folos și că pe viitor v'ești să te porți cum se cade cu o soacră cu respectul datorat femeii.

— Mă ertați, Domnule președinte, zise marchizul sculându-se, imi dați voce să fac o observație? Eu sunt osîndit să plătesc soacrei mele o sută de franci fiindcă i-am zis: Cămilă?

— Da.

— Și dacă unei cămile i-aș fi zis Doamnă, la ce aș fi fost osîndit?

— La nimic, Domnule, nu mă încapе vorbă.

— Dacă' așa, ne putem înțelege. Și marchizul întorcându-se spre Doamna Barbanchu îi zise cu zîmbetul cel mai gales:

— Te rog să primești omagiile mele Doamnă!!!

Spartali.

Fapte și Intâmplări

Marina rusească. — Marina rusească se compune astăzi din 36 nave de rangul I (28 în marea Baltică și 8 în marea Neagră), din 48 nave de rangul II (38 în Baltica și 10 în marea Neagră), din 88 nave de rangul III (49 în Baltica, 27 în marea Neagră, 7 în marea Caspică și 5 în portul Vladivostock) înfirșit din 20 nave de rangul IV (17 în Baltica și 3 în marea Neagră).

— Marina e pusă sub ordinele a doi amiral-șefi: Marii-Ducul Constantin Nicolaevici și Alexis Alexandrovici. Mai sunt 11 amirali, 34 vice-amirali, 29 contra-amirali, 285 ofițeri superiori și 937 ofițeri inferiori.

— Mai sunt 27 ofițeri însărcinați cu serviciul special și tehnice (ingineri de construcții navale, artileristi, piloți, etc). Aceștia au sub ordinele lor 329 ofițeri superiori și 672 ofițeri inferiori.

— Peste tot flota rusească se compune din 192 vase cu 2234 ofițeri.

— Echipagiul se compune din 30 mii 500 oameni.

CEREȚI HĂRTIEA DE ȚIGĂRA

CREANGA

din fabricile lui ABADIE-PARIS (HORS-CONCOURS)

Albeață fără seamăn, finetă extraordinară, gust dulceag și plăcut, nu sgaric gîtul, lipsă totală de glicerină, calitate igienică nelăntrecută.

— Pentru cereri de probe sau comande, a se adresa la D-na OLGA C. CREANGA, București, Biroul și Depositul Central, Strada Clemencef 26 și Strada Scamnel 78.

ULTIME INFORMAȚII

D. P. P. Carp a declarat unuia din redactorii noștri, că până acum guvernul n'a făcut nici o propunere junimiștilor; că D-sa de sigur nu va face propuneri guvernului și că — în ori ce caz — nu va face nici o concesione, absolut nici una.

— Junimiștii, a adăugat D. Carp, vor urma calea lor, adică programul lor.

— Comitetul executiv al partidului

liberal este convocat pentru astăzi seară spre a discuta în detaliu măsurile care trebuiesc luate în vederea alegerilor viitoare cum și a se înțelege asupra candidaturilor și unirei cu toate grupurile politice dușmane reacțiunii spre a lupta contra guvernului.

— Contrariu știrii date de unele ziare interesate că D-l Dumitru Brătianu este bolnav, avem plăcerea de a anunța că această știre este cu totul neexactă.

— Venerabilul șef al liberalilor-național se află pe deplin sănătos.

— Aseară pe la orele 9 o ceată de haimanale a fost adusă de poliție în fața clubului conservator spre a face ovații.

— Mosafirii nepoștiți s'au urcat la club unde au început a striga *trăiască disolvarea* (?)

— D-nii Lascar Catargiu și Al. Lahovary erau radioși de această manifestație spontană și au luat cuvîntul spre a mulțumi expansivilor manifestații.

— O parte din membrii clubului au protestat în contra acestui act, de oare-ce chiar de acum un an se luase măsura ca la club să nu se facă nici o întrunire politică.

— D-nii Catargiu și Lahovari n'au voit însă a ține seamă de aceste protestări de oare ce sunt atot puternici.

— Pester Lloyd publică o corespondență din București, din care estragem următoarele rînduri:

— Pentru poporul simplu de la țară, este numai faptul că Parlamentul gonește la Dracu în fie-care două săptămâni pe miniștrii, pe care i-a chemat Regele și acest fapt deșteaptă în mintea simplă a țaranului gînduri cari nu pot cu nici un preț să fie placute coroanei.

— Dacă n'ar fi de cât asta, noi am dori ca în fie-care zi să cadă un minister și poporul să judece cum spune ziarul unguresc.

— Delegații studenților Universitari vor pleca mâine seară Vineri la Iași spre a asista la serbarea aniversării a 200 de ani de la moartea lui Miron Costin.

— La întoarcerea din Iași studenții universitari din București se vor opri la Buzău unde vor ține Marți seara o întrunire publică pentru liga culturală.

— Sâmbătă 14 Decembrie 1891, va avea loc inaugurarea Sălei Băilor Eforiei din nou restaurată.

— D-nii Henriet și Janita cunoscutele duetiste franceze vor da Sâmbătă seara o „Soirée mondaine” cu concursul mai multor artiști și artiște, renumiți în toate capitalele Europei.

— Sesiunea a doua a curții cu jurați din Capitală se va deschide la 16 Decembre.

— Societatea funcționarilor publici, va ține adunarea sa în ziua de 22 Decembrie, când va urma discuția modificării statutelor societății.

— Măine încep serbătorile Crăciunului catolic.

— Până în acest moment D. Pache n'a răspuns nimic la propunerile făcute de D. ministru de Interne, în privința disolvării consiliului comunal al capitalei în cazul când primarul n'ar merge cu guvernul.

— Noi nu credem că D. Pache va face și de astă dată greșala de a ajuta pe reacționari.

— Cu deosebită plăcere aflăm succesul cu care a trecut erii examenul de licență în drept tinărul D. Paul Capeleanu, care a primit felicitațiile Juriului pentru teza sa, al cărui subiect a fost *recidiva*.

— Aflăm cu o deosebită plăcere că sănătatea D-lui Profesor Dr. Assaky s'a restabilit pe deplin. D-sa va reîncepe Lună cursul de la Institutul de chirurgie și Mercuri cursul de clinică de la spitalul Colțea.

— A eșit de sub tipar un frumos

FABRICA DE CONSERVE DE LEGUME ȘI DE PESCARIE

IULIAN OPRESCU

Depoul: Strada Lipseani, 39.

PRECIUL CORENT PENTRU SESONUL 1891—1892

500 grame	Cuții de 400 grame	Sparanghel mijloc	2.40
500 grame	Bulion de pătlăgele roșii	galben	1.50
500 grame	Bulion de ardei		75
1000 grame	Cuții de 1500 grame		
Ghiveciul Călgăreș de post în unt-de-lemn, propria mea invențiune (marca depusă)	Ghiveciul Iulian (propria mea invențiune, marca depusă)	Ghiveciul Iulian	1.70
Mazăre boabe fine	Mazăre boabe mari cămpe-nească	Pătălele vinete cu bulion și pătlăgele roșii	1.60
Mazăre boabe extra-fină	Mazăre boabe fine (băscată)	Ardei gras pentru umplut	1.60
Mazăre boabe Iulian (semință Calistrat verde)	Mazăre boabe extra-fină	Pătălele roșii	1.50
Fasole verde	Mazăre verde păstăi	Sparanghel 50 fire în cutie	4.20
Fasole Iulian (semință fragiole)	Fasole verde cămpească	Ferbinte porumbel	2.—
Bame cu bulion și pătlăgele roșii	Fasole verde	Bulion de pătlăgele roșii flacoane 1/2 bordo	-75
Dovlecei mici	Fasole Țăcăr	Bulion de ardei flacoane 1/2 bordo	-95
Pătălele vinete cu bulion și Pătălele roșii	Fasole grasă		
Bob verde păstăi	Dovlecei mici		
Pătălele vinete tocate	Dovlecei de umplut (găuriți și umpluți cu alți dovlecei mici)		
Foi de viță	Bame cu bulion și pătlăgele Ciuperci albe tocate		
Ciuperci albe tocate	Bob verde păstăi		
Tarhon	Pătălele vinete cu bulion și Pătălele roșii		
In Unt-de-lemn Vierge de Gall	Ciuperci albe pietroase		
Pătălele împănate	Tarhon		
Cuții de 250 grame	In unt-de-lemn Vierge de Gall		
Marinată de gături de raci	Țări plăchie		
Țări plăchie	Pătălele împănate		
Cuții de 300 grame	Cuții de 750 grame		
Fasole flagiole	Sparanghel alb gros (culti-vat de Mari Barbure de Vessebeck)		
Bob verde boabe			
Pătălele tocate			

„Școala Nouă”

Institut de Domnișoare autorizat să funcționeze
Conform programelor și regulamentelor Statului
(cu adresa No. 9636 din 18 Septm. 1891)
BUCUREȘTI—1, Str. Armîenă, 1.—BUCUREȘCI
Instalat în partea cea mai sănătoasă a orașului
In vastele case ale D-lui Velescu
—Inchiriate pe sezona directiunii și numai pentru acest institut—
Primesc elevi interne, externe și semi-interne pentru clasele primărie (4), liceu complet (7 clase) și cursuri speciale.
Examenele se pot depune ori la Stat, ori în Institut, (după voința expresă a părinților).
Pentru condițiunile de admitere și orice alte amănunte cancelaria Direcțiunii este deschisă (de la 8—12 și 2—6) în toate zilele.
Directoare, D-na L. S. Negoescu, profesoară titulară de curs secundar în Capitală.

Medalie de argint Spa 1891

MIGRENA (dureri de cap), HEMOROIDELE (trâni), CONSTIPAȚIA

Se vindecă prin întrebuițarea fructului

TAMAR INDIEN

LAXATIV ȘI RĂCORITOR

Nu conține nici un purgativ drastic

Prețul unei cutii 2 lei

Depozitul la Farmacia „AURORA”
Strada Băntei 26, — București

Pentru a evita contra-facșile să se observe pe capacul cutii și în instrucțiunea care însoțește cutia subsemnatul A. ALTAN în ciolăre roșie.

Medalie de argint Alesco

M. END

DENTIST

Medalie de Argint

Calea Victoriei, 55 (lângă Pasagi)

Primește toate comanda atîngătoare de specialitate dentistică, și le efectuează spre mulțumirea clienților, precum probează numeroasele mulțumiri din partea mai multor persoane însemnate.

Prima Agenție Română a Caselor de vînzare și Inchiriat, Moșii de arendă, vînzări, exploatare de păduri, locuri vi-rane, ipoteci, împrumuturi, cesiuni de arenz și de chirii.

RESTAURANTUL FURNICA
20,—Strada Gabroveni,—20.
din „Hotel România”
Zece ani de experiență în Restaurantul D-lui Iordache Ionescu sunt destule garanții că onor vizitatorilor vor fi pe deplin mulțumiți.
D. Furnică & Niculescu

Un student universitar caută loc de schimbul întreținerii. A se adresa la administrația acestui ziar sub inițialele M. I.

volum coprinzînd legile militare cu toate modificările ce li s'au făcut până la 8 Noembre 1891.

— Acest volum prezintă mult interes atât lumii civile cât și militare și este datorit D-lui maior de intendență Mihail Opișanu din ministerul de rezboi.

— Aflăm cu adîncă părere de rău încetarea din viață a amicului nostru Constantin Palladi.

— Trimitem soției, fiului și fratelui defunctului expresiunea viilor noastre regrete.

— In seria de ieri la examenul I de drept au reușit D-nii Christescu, D. I. Mateescu-Buzău, Ciuflea, Petretz, Moscu și V. Tretinescu.

— D-l Arhitect I. Mincu a fost însărcinat de ministerul cultelor cu întocmirea schițelor și elaborarea proiectului definitiv pentru teatrul național din Iași.

— Comunicăm, cu o vie plăcere, lectorilor noștri logodna Domnișoarei Genevieve Bibescu — fiica neuitatului Prinț Nicolae Bibescu—cu Contele Starzenski, consul austro-ungar în Iași. Contele Starzenski este vărul Contelui Goluchovsky.

— Trimitem viitorilor soți călduroasele noastre felicitări.

Dr. Ștefan Olchowsky

Dă consultațiuni pentru boale interne sifilitice și în special pentru boale de stomac și nervoase. Consultațiuni de la 5—7 p. m.

— Calea Moșilor 83 —

Boalele sifilitice

NEPUTINȚA BARBATEASCA

Vindecă după cele mai noi metode radicale fără durere și împedcare, după experiența de 19 ani. Specialist în boale secrete.

Dr. THÖR

STRADA EMIGRATU Nr. 1, intrarea din calea Victoriei prin strada S-ții Volvozi (Iramway).

Consultații dela 8 dim. până la 8 seara

Loc de așteptare pentru fie-care.

La boalele de copii
cari cer așa de adese-ori un tratament antiacidă este recomandat cu preferință din partea medicilor pentru acțiunea sa blîndă.

MATTONI'S

GISSHUBLER

cea mai bună

APA MINERALA

în indigestiunile acide ale stomacului, scrofule, rachitism, hipertrofia gangionelor (gălci) etc. tot așa și în catarrul căilor respiratoare și tuse convulsivă (măgărească). Vezi Monografia d-lui Löscher cons. imper. despre Giesshübler Puchstein.

Heinrich Mattoni, Karlsbad și Viena.

AVIS

Se aduce la cunoștința onorabilei mele clientele și onor. Public că Magazinul de Flori, Frunze și Coroane ce-l aveam sub Hotel de Franco, de la Sf. Dumitru l'am mutat în Calea Victoriei, 28, vis-a-vis de Prefectura Poliției (Casa Vilacros) sub firma „LEON” și în care se găsește un bogat asortiment de articole de Modă, precum și Marele depou de FLORI, FRUNZE, COROANE artificiale, etc.

Cu stimă, Leon M. Einhorn.

